

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 16 września 2013 r. — Gmina Międzyzdroje przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-500/13)

(2013/C 367/39)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina Międzyzdroje

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 167, 187 i 189 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasady neutralności, dopuszczalne są przepisy prawa krajowego takie jak art. 91 ust. 7 i ust. 7a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, ze zm.), które powodują, że w przypadku zmiany przeznaczenia dobra inwestycyjnego z wykonywania czynności niedających prawa do odliczenia podatku naliczonego na czynności umożliwiające skorzystanie z tego prawa, nie jest możliwa jednorazowa korekta, ale dokonuje się jej w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym dobra inwestycyjne zostały oddane do użytkowania?

⁽¹⁾ Dz. U. L 347 s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 września 2013 r. — X, przy udziale: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-512/13)

(2013/C 367/40)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ma miejsce pośrednie odmienne traktowanie — wymagające uzasadnienia — ze względu na przynależność państwową lub przeszkoda w swobodnym przepływie pracowników, gdy ustawowa regulacja państwa członkowskiego umożliwia pracownikom przyjeźdnym uzyskanie zwolnionego z podatku zwrotu kosztów ekstraterytorialnych i pracownikowi, który w czasie przed podjęciem pracy w owym państwie członkowskim zamieszkiwał zagranicą, w odległości większej niż 150 kilometrów od granicy z owym państwem, może zostać udzielony bez dalszych dowodów, określony ryczałtowo, zwolniony z podatku zwrot kosztów, nawet wówczas, gdy kwota zwrotu przewyższa rzeczywiste koszty ekstraterytorialne, podczas gdy w przypadku pracownika, który we wskazanym okresie zamieszkiwał w bliższej odległości od owego państwa członkowskiego, zwolniony z podatku zwrot jest ograniczony do wysokości wykazywalnych, rzeczywistych kosztów ekstraterytorialnych?
- 2) Jeśli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy rozpatrywana regulacja niderlandzka zawarta w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie podatku dochodowego od osób fizycznych z 1965 r. opiera się w tym przypadku na nadrzędnych względach interesu ogólnego?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy zawarte we wskazanej regulacji kryterium 150 kilometrów wykracza w tym przypadku poza to, co konieczne do osiągnięcia celu zamierzonego poprzez ową regulację?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 26 września 2013 r. — Ettayebi Bouzalmate przeciwko Kreisverwaltung Kleve

(Sprawa C-514/13)

(2013/C 367/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ettayebi Bouzalmate

Druga strona postępowania: Kreisverwaltung Kleve

Pytania prejudycjalne

Czy z art. 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli

państw trzecich⁽¹⁾ wynika, że państwo członkowskie jest zobowiązane zastosować środek detencyjny w celu wydalenia co do zasady poprzez umieszczenie osoby w specjalnym ośrodku detencyjnym także wtedy, gdy takie ośrodki istnieją tylko w części struktury federalnej tego państwa członkowskiego, ale nie w tej części, w której zgodnie z regulacjami dotyczącymi struktury federalnej tego państwa członkowskiego środek detencyjny jest wykonywany?

(¹) Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 września 2013 r. — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca przeciwko Knoll International S.p.A.

(Sprawa C-516/13)

(2013/C 367/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca

Strona pozwana: Knoll International S.p.A.

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo do rozpowszechniania zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ obejmuje prawo do publicznego oferowania do nabycia oryginału lub kopii utworu?

W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy prawo do publicznego oferowania do nabycia oryginału lub kopii utworu obejmuje nie tylko ofertę sprzedaży, ale także reklamę?

3) Czy prawo do rozpowszechniania zostaje naruszone również wówczas, gdy na podstawie oferty nie dochodzi do nabycia oryginału utworu ani jego kopii?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. L 167, s.10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 września 2013 r. — The Queen na wniosek Eventech Ltd przeciwko The Parking Adjudicator

(Sprawa C-518/13)

(2013/C 367/43)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: The Queen na wniosek Eventech Ltd

Druga strona postępowania: The Parking Adjudicator

Strony zainteresowane: London Borough of Camden, Transport for London

Pytania prejudycjalne

1) Czy w okolicznościach zachodzących w niniejszej sprawie udostępnienie znajdujących się na drodze publicznej pasów przeznaczonych dla autobusów czarnym taksówkom w powiązaniu z odmową ich udostępnienia taksówkom „minicab”, w czasie obowiązywania ograniczeń w ruchu na tych pasach, stanowi użycie „zasobów państwowych” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?

2) a) Jaki jest odpowiedni cel, w odniesieniu do którego należy szukać odpowiedzi na pytanie, czy czarne taksówki i taksówki „minicab” znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, przy ustalaniu, czy udostępnienie znajdujących się na drodze publicznej pasów przeznaczonych dla autobusów czarnym taksówkom w powiązaniu z odmową ich udostępnienia taksówkom „minicab” ma charakter selektywny w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?

b) Jeśli zostałyby wykazane, że odpowiednim celem w rozumieniu pytania 2 a), przynajmniej w części, jest stworzenie bezpiecznego i efektywnego systemu transportu oraz że istnieją względy bezpieczeństwa lub efektywności, które uzasadniają zezwolenie czarnym taksówkom na poruszanie się pasami przeznaczonymi dla autobusów, a które nie mają zastosowania w stosunku do taksówek „minicab”, to czy można stwierdzić, że wskazany środek nie jest selektywny w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?

c) Czy przy udzieleniu odpowiedzi na pytanie 2 b) niezbędne jest ustalenie, czy państwo członkowskie powołujące się na powyższe uzasadnienie wykazało dodatkowo, że uprzywilejowane traktowanie czarnych taksówek w porównaniu z taksówkami „minicab” jest proporcjonalne i nie wykracza poza niezbędny zakres?